

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. május 13. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A 2 rb. előjárói hatalommal visszaélés vétsége miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2010. október 19. napján kihirdetett KB.I.36/2010/8. számú ítéletét **helybenhagyja**.

Indokolás:

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a Kb.I.36/2010/8. számú, 2010. október 19. napján kelt ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rb. előjárói hatalommal visszaélés vétségében (Btk. 359. § (1) bekezdés d) pont), ezért őt halmazati büntetésül 100 napi tétel, napi tételenként 2.500,- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett az elsőfokú bíróság a pénzbüntetésnek meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre való átváltoztatásáról.

Az elsőfokú tárgyaláson a katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője - irányának és okának megjelölése nélkül - fellebbezést jelentett be.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében elsősorban védencének a cselekmény társadalomra veszélyességében való tévedés miatt, másodsorban a cselekmény társadalomra veszélyességének hiánya miatt indítványozta védence felmentését. Perbeszédében kitért arra, hogy a vádlott csupán egy kutyát, illetve kutyavezetőt kért a helyszínre, nem volt tudomása arról, hogy többen fognak érkezni. Hivatkozott továbbá arra, hogy egyébként is indokolt volt a kutyák kipróbálása. Kitért továbbá arra is, hogy az érintett alárendeltek túlórájának leokmányolása, illetve az arról való rendelkezés, nem a vádlott feladata volt. Röviden abban foglalta össze a vádlott cselekményét, hogy egy rossz pillanatban rossz döntést hozott és túllépte a rá vonatkozó jogszabályi kereteket, azonban ugyanezt a formaságok betartásával szabályosan is megtehetette volna.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség Kf.II.2/2011. számú indítványában az ítélet helybenhagyását, a vádlott és védője fellebbezésének elutasítását indítványozta.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén a Katonai Fellebbviteli Ügyészség képviselője az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán kérte, hogy a másodfokú bíróság vizsgálja az általa elkövetett cselekmény társadalomra veszélyességét, és a felmentését kérte. Nyilatkozatában részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság által az ítéletében már értékelt bizonyítékokkal.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján.

A felülbírálat során megállapította, hogy a katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a védőnek a zárt tárgyalás tartására irányuló indítványát elutasította, mert annak a Be. 237. § (3) bekezdésében írt feltételei nem álltak fenn. A katonai tanács a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el, azonban vallomása részben ténybeli beismerő vallomásnak tekinthető. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlott részbeni ténybeli beismerése, a kihallgatott tanúk vallomása, valamint a rendelkezésre álló, és a bizonyítás anyagává tett okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A katonai tanács az igen részletes és alapos bizonyítás során számos tanút hallgatott ki, részben a cselekménnyel érintett alárendelteket, részben további bv. testületi tagokat, valamint rendőröket. Ítélete 2. oldal 3. bekezdésétől az 5. oldal 5. bekezdéséig értékelte az egyes bizonyítékokat, majd azokat egymással, valamint az egyéb bizonyítékokkal összevetette. Végül meggyőző és logikus magyarázatát adta annak, hogy miért a vádlott ténybeli beismerését, illetve az egyéb bizonyítékokat fogadta el a vádlott tagadó nyilatkozatával, illetve védekezésével szemben.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelöltek meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta. A védő az elsőfokú tárgyalás kezdetén terjesztett elő további tanú kihallgatására irányuló bizonyítási indítványt, ezen indítványát azonban a bizonyítási eljárás végén visszavonta és a tanú kihallgatását fellebbezésében sem kérte.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét 4 rb. a Btk. 359. § (1) bekezdés d./ pontjába ütköző előjárói hatalommal visszaélés vétségében állapította meg. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélet indokolása 5. oldal utolsó kettő bekezdésében, valamint a 6. oldal 1-5. bekezdéseiben kifejtett jogi álláspontját. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem fogadható el az a védői érvelés, hogy védence a cselekményt abban a téves feltevésben követte el, hogy az a társadalomra nem veszélyes és erre a feltevésre alapos oka volt. A vádlott 1996. óta teljesít hivatásos szolgálatot a büntetés-végrehajtási testületben, 2007. óta pedig vezető beosztást lát el. A rá vonatkozó szabályokkal, így az alárendeltek magáncélra történő igénybevételeének tilalmával tisztában kell, hogy legyen. Nem fogadható el az a védekezés sem, hogy a cselekménynek hiányozna a társadalomra veszélyessége. A cselekmény alkalmas arra, hogy az előjáró tekintélyét az alárendeltek előtt lejárassa, ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy a bűnügyi iratok között a vádlotti magatartást kifogásoló névtelen feljelentés található.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor az eddigi szolgálatát kifogástalanul teljesítő vádlottal szemben - halmazati büntetésül - a Btk. 87. § (2) bekezdés e./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki, melynél a napi tételek száma a cselekménnyel arányos, míg a napi tétel összege - a minimumban megállapítva - tükrözi a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság ítéletében arra is, hogy eddigi életvezetésére és szolgálatteljesítésére figyelemmel indokolatlan a vádlottal szemben a szolgálati viszonyát, vagy rendfokozatát érintő bármilyen katonai mellékbüntetés kiszabása. Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-ában írt büntetési célokat.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 371. § (1)-(3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. május 13.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Biszak János hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
bíró

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. május 13.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő